

Lakat T. Károly: Kell ott fenn egy Császár – 9.

2013 szeptember 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

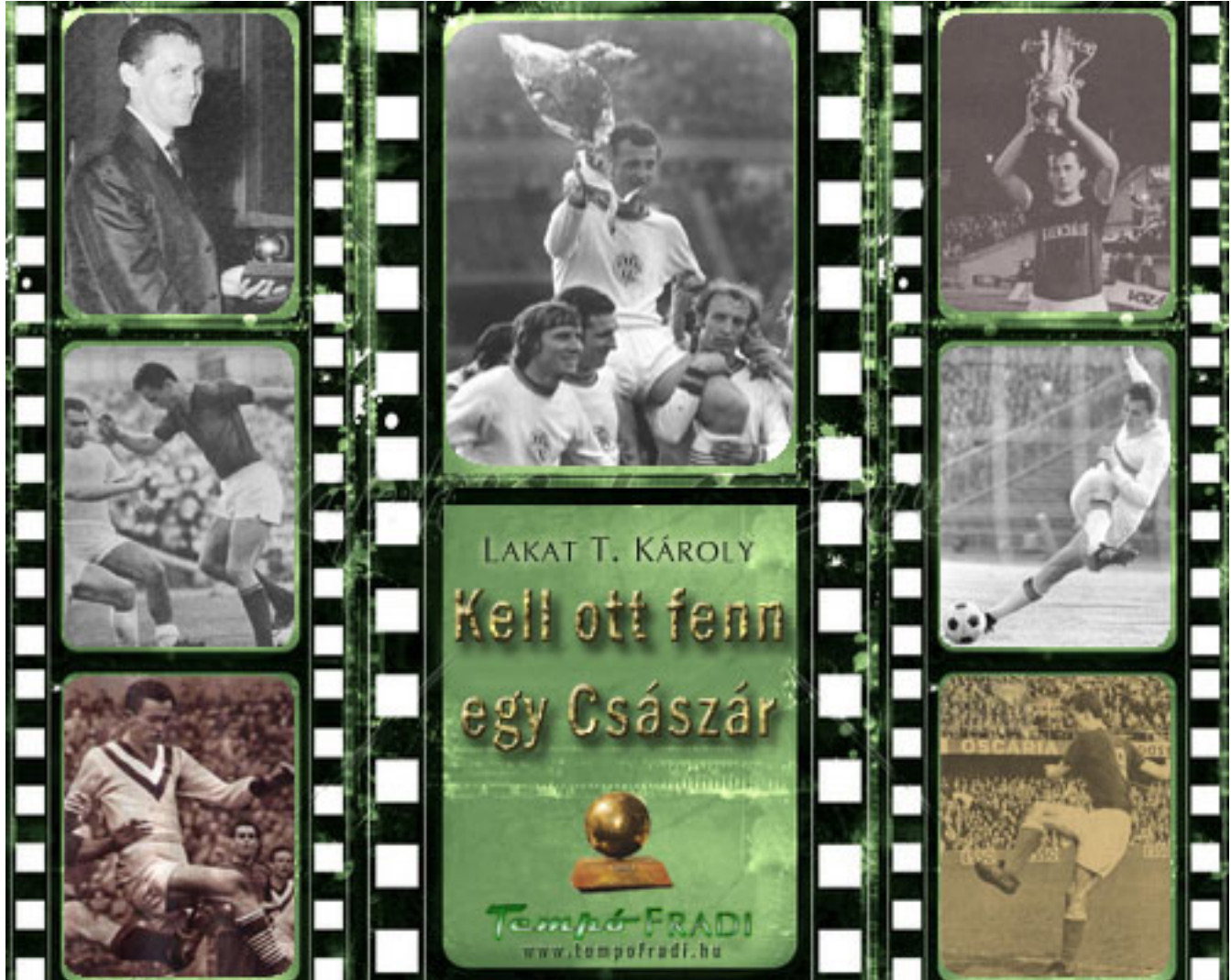
Még

Mérték

A dorogi drámán gyorsan túl kellett tennie magát a Fradiszurkolóinak és játékosainak, mert a hatvanas évek közepén nem olyan idők jártak a magyar labdarúgásra, amelyek a sebek nyalogatására, az önsajnálatra sok időt hagytak volna.

„A Flóri gyerek... Tudjátok, akir?l az Albert kekszet elnevezték!”

1964 (a tokiói olimpia éve) egészen rendhagyó módon kezd?dik az NB I-es futballisták számára. Az MLSZ el?ször rendel el úgynevezett központi alapozást, amelynek lényege, hogy egymást váltva 7-7 csapat költözik le a tatai edz?táborba, hogy ott, ha külön-külön is tréningezve, de mégis együtt, egymás szemé láttára készüljön fel a bajnokságra.

(Estéenként kultúrprogram is van, premier filmeket visznek a táborba, az egyik este a Ranódy László rendezte Pacsirta van m?soron, Páger Antallal, Tolnay Klárral, Nagy Annával, Latinovits Zoltánnal, Tör?csik Marival a f?bb szerepekben.)

A Fradinak talán azóta is minden év elején Tatára kéne utaznia, mert az akkorifelkészülés olyan jólsikerül, hogy az els? tíz meccsb?l tízet megnyernek!

Ha valaki nem hinne a szemének, s azt gondolná, hogy rosszul lát, vagy olvas, annak leírom másként is: 10 meccs, 10 gy?zelem! És micsoda tíz meccs. Mindjárt a rajton, a Népstadionban a Komló ellen megtörténik az, ami mind a mai napig életre szóló élmény azoknak, akik az irgalmatlan hidegben és hóesésben is kimentek a meccsre.

Hőpremier

„Szurkolók a pályára” – hangzott a felszólítás a Népstadion hangszóróján a vasárnapi mérkőzés előtt. Íme, az eredmény: üres a lelátó, táblás ház a „gyepen”, a közönség „kitapossa” magának a mérkőzést. Aztán – jobbra – Fenyvesi és Albert vezérletével – 2:0-ás Fradi győzelem a Komló felett
(Kömlos Tihor felvételei)

KÉPES
Sport

A pályán akkora a hó, hogy már a mérkőzés elhalasztásán gondolkoznak, amikor (vajon, kinek a fejből pattanhatott ki ez az egészen remek ötlet?) a hangosanbeszélőn arra kérik a lelátón vacogó úgy ötezernyi nézőt, ugyan már, menjenek le a pályára és közösen tapossák le a havat! Talán akkor sikerül a talajt meccsképes állapotba hozni.

És a szurkolók egy emberként állnak fel a helyükre, hagyják el a szektorokat, hogy mintegy háromnegyed órányi munkával a szó szoros értelmében kitapossák maguknak a meccset.

(Ehhez a magyar futballban tényleg példátlan történethez képest zárójelben fér ide, hogy a meccset a Fradi nyeri 2:0-ra. Góllövő: Albert 2...).

Az MTK-nak látt gólja csak annyiban különleges, hogy 11-esből szerzi (büntetvélyvégzésére tényleg csak a legritkább esetben, jobbra vész helyzetben vállalkozott, vagy akkor, ha mindenáron gólt akart rúgni az adott meccsen), az azonban felold minden zárójelet, hogy amikor a Pécs 15 pernyi játék után a Népstadionban 2:0-ra vezet a Fradi ellen!

A vége 3:2 a zöld-fehérek javára. Mindhárom gólt Albert lövi!

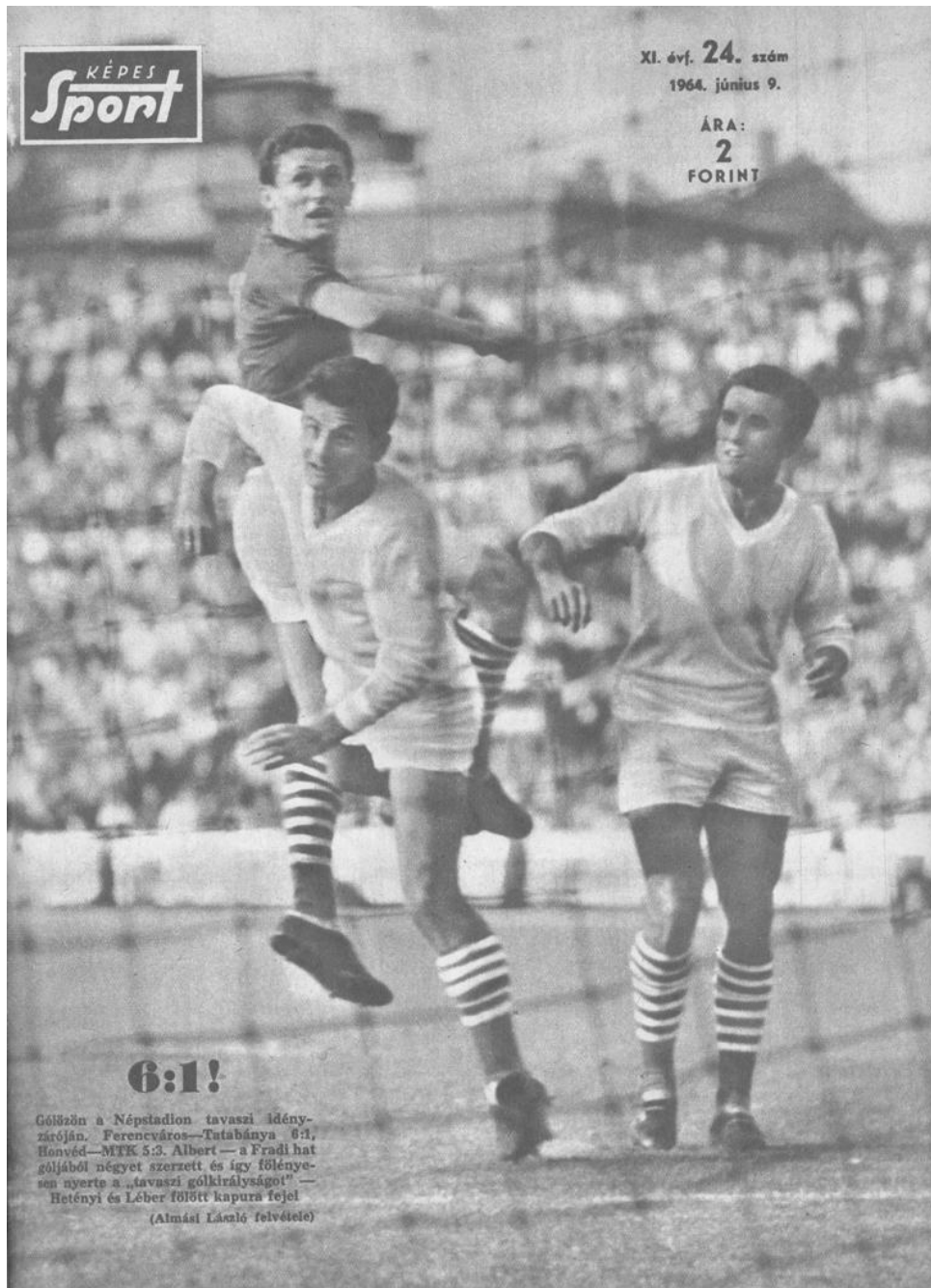

Az elpötytyentgetett további hol két, hol háromgólos meccsein lépünk is túl(Flóriékat a 11. fordulóban a Vasas állítja meg, a piros-kékek 65 000 néző eljött nyerne 2:1-re), a tavaszi idényzárón a Tatabányát verik 6:1-re (Albert – 4) és 13 meccsből szerzett 23 pontjukkal, 11 győzelemmel, egy döntetlennel, egy vereséggel, 34:12-es gólkülönbséggel várják a nyarat.

Persze közülük csak azok, akik nem válogatottak. Mert nekik nyáron sem egyszer?... Ellentétben, a mozikban éppen azokban a napokban bemutatott, mára kultmozivá lett Bacsó Péter rendezte „Nyáron egyszer?...” című filmmel.

A válogatottra júniusban az EB négyes döntője vár (Nemzetek Kupájának hívták akkoriban, Wales, az NDK és Franciaország legyőzése árán jutottak ki) a házigazda Spanyolország, a Szovjetunió és Dánia társaságában.

A spanyoloktól (Szentmihályi – Mátrai, Mészöly, Sárosi – Nagy, Sipos – Bene, Komora, Albert, Tichy, Fenyvesi dr. összeállításban) hosszabbításos meccsen a 113. percben kapott góllalszenvedünk vereséget, s miután a szovjetek verik a dánokat, 1960-as olimpiai „kivégzőinkkel” játszunk a 3. helyért.

6:1!
Góliúszn a Népstadion tavaszi idényzáróján. Ferencváros–Tatabánya 6:1, Honvéd–MTK 5:3. Albert – a Fradi hat góljából négyet szerzett és így fölényesen nyerte a „tavaszi gólkirályságot” – Hetényi és Léber fölött kapura fejel.
(Almási László felvétele)

A dánok nagyon jók, a győzelem, s vele az EB-bronz egyáltalán nem biztos, Baróti mégis valami egészen ritkán látott ritkítást hajt végre a spanyolok ellen pályára lépett csapaton. Madrid után már Barcelonában (erre a meccsre már csak 3 000 néző volt kíváncsi) Dánia ellen kimarad Mátrai, Sárosi, Nagy Pista, Komora és Tichy, bekerül Novák (s milyen jó, hogy bekerül), Ihász, Solymosi, Farkas és... életében először ekkor húz címerest mezt Varga Zoltán.

A rendes játékidőben itt sem születik döntés, a hosszabbításban viszont a jobbhátvéd Novák Dezső két gólt, ami a válogatott 3:1-es győzelmét és az EB 3. helyét jelenti.

Flórinak nem sikerül igazán jól ez az EB, amiről talán éppen az a Képes Sport címlapon megjelent képaláírás árulkodik leginkább: „Válogatottunk 3:1-re verte Dániát és ezzel megszerezte a 3. helyet. Az eredmény tulajdonképpen elfogadható, a mutatott játék azonban... Bene (képünkön a labda mögött) legalább igyekezett. A háttérben Albert áll. A spanyolországi 240 perc során ez volt a legjellegzetesebb póza...”.

A Képes Sport (gondolom, ez ma már elmondható) futballról író munkatársai imádták Flórit, így aztán ha nekik ilyen kritikára kényszerültek, akkor valóban nem ezek a napok jelenthették pályafutásának csúcspontját.

A válogatott itthon jól megkapta a magáét a közönségtől és a sajtótól, hogy „csak” harmadik tudott lenni az EB-n

(ha belegondolok: 1972 óta kisérem jutunk, pedig nem négyen, hanem 1980 óta nyolcan, 1996 óta pedig 16-an lehetnek résztvevői a döntőnek, akkor döbbenek rá igazán, hogy milyen értékes is volt az a „csak bronz”), ám az igazi dráma az ősi bajnokságon, Komlón várt a fradistákra.

Azon az „ősi” rajton, amelynek dátuma július (...) első vasárnapja, zárórája pedig szeptember második hétvégéje, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy néhány nappal több, mint két hónap alatt lezavadják a 13 fordulót (az örült hajsza oka a tokiói olimpia kezdete).

A Fradi nyert ugyan 3:0-ra, de Albert egy kíméletlen szerelés után a földön maradt, s mint később kiderült az utolsó negyedórát nem kis hátszélességgel tanúbizonyságot téve, repedt bokával játszotta végig.

(Ez is az Albert-képhez tartozik, nemcsak az, hogy „áldogált csípőre tett kézzel”...)

Egy feledhetetlen pillanat 1964-ből. Ezen a tatabányai mérkőzésen szerzett egy ponttal (1-1) nyerte meg a Fradi a bajnokságot. Rákosi tör kapura, Biró és Töröcsik próbálja szerelni.

Tíz meccset hagy ki, ám azon a találkozó, amelyen visszatér, a Fradi meg is nyeri a bajnokságot! Bányásznap meccset játszanak Tatabányán (ezeknek a bányásznap meccseknek külön történelmük van), s a Géczi – Havasi, Mátrai, Dalnoki – Vilezsál, Galambos – Orosz, Varga, Albert, Rákosi, Fenyvesi dr. összeállítású csapat Rákosi balfelső sarkos bombagóljával 1:0-ra nyer.

A remek fedezet Galambos Antal lábtörése jelent?sen ront ugyan a hangulaton, de minden más a földöntúli boldogsággal egyenl? a 10 000 Tatabányára látogató Fradiszurkoló számára.

A már tétnélküli Gy?ri ETO elleni bajnokavatóra (0:0) a Népstadionban össze is gy?lik 65 000 néz?, akik a helyszínen akarnak részesei lenni annak, ahogy a Fradi visszaveszi a bajnoki aranyat a Gy?rt?l.

A mérk?zés lefújásának pillanatában f?h?sünk Albert Flórián a következ?ket mondhatja el magáról:

Két nappal 23. születésnapja el?tt, immáron 6 éve NB I-es játékos, s ebb?l ötöt úgy futballozik végig, hogy ha nem sérült, akkor biztos helye van a Ferencváros kezd?csapatában.

Szerepelt egy olimpián (1960), egy világbajnokságon (1962), egy Európa bajnokságon, kétszer nyert bajnokságot a Fradival, kétszer volt gólkirály, 42-szeres válogatott, és a nemzeti 11-ben szerzett góljainak száma is eléri a 20-at.

Tíz hónapja n?s, egy másfélszobás Visegrádi utcai lakásban élnek, van egy Ford Taurus, s el?tte a világ! A tokiói csapatban nem lehet érdekelt, mert az olimpián nem szerepelhetnek azok, akik az 1962-es világbajnokságon játszottak. De ellenfeleink között ott vannak többek között azok a románok, akik nem voltak Chilében , így az A válogatottjukat küldhetik; azok a jugoszlávok, akik felvonultatják Fazlagicsot, Belint, Vujovicsot, Cspot, Zambatát, Oszimot és Dzsajicsot; a dönt?t pedig azzal a Csehszlovákiával játsszuk, amely ugye két éve vb-dönt?t vívott Brazíliával, így az úgynevezett „második sora” sem lehetett éppen gyenge.

A Fradit Novák Dezs?, Orosz Pál és Varga Zoltán képviseli a játékokon, az aranyérmet Novák Dezs? veszi át egy ugyancsak fradista legendától, a NOB-ban akkor mátk tekintélyes tisztséget betölt? Csanádi Árpádtól.

(fotó: Képes Sport)

Mindeközben itthon Albert Flórián valami olyat tesz, aminek nem nagyon van párja a világ futballtörténelmében. Az A válogatott 1964. október 4-e és október 25-e között, azaz három hét alatt három mérk?zést játszik. El?ször Svájcban nyerünk 2:0-ra, a két gólt Albert szerzi.

Aztán „jönnek a csehszlovákok, jönnek a csehszlovákok” (bár ez még nem az a meccs, amely után Szepesi György mondása klasszikussá válik, de mégis nagyon emlékezetes, hiszen ezen búcsúzik a válogatottól a nagyszer? Csikar, azaz Sándor Károly) a legjobb csapatukkal.

A végeredmény 2:2, a két magyar gól Albert Flórián nevéhez f?z?dik. Végül a jugoszlávokat fogadjuk, mi több: verjük ?ket 2:1-re, s igen... a két magyar gól közül az egyik Flóriféjér?l, a másik Flóri lábáról kerül a vendégek

hálójába. Csoda, hogy futball-lázban ég az ország futbalszeret? népe?

A Fradi a bajnok, éppen azokban a napokban nyerjük meg az olimpiát, az A válogatott az év 8 mérkőzéséből csak egy barátságost veszít el Bécsben az osztrákok ellen, s a hosszabbítás utolsó perceiben kapott góllal bukja az EB-elődöntőt, van egy ikszünk (szintén barátságos találkozón) a vb-döntős Csehszlovákia ellen, a többi gyzelem, gyzelem és gyzelem!

Ekkor már egyáltalán nem véletlen, hogy a kabarékból kihagyhatatlan a magyar futball. A Vidám Színpadon a felejthetetlen Kazal László szilveszteri konferanszában egyenesen himnuszokat zeng Albertékről.

Az igazi nagy nevetésk stílusában a nézőtéren ülő közönséghez kiszólva mondja:

„Mert nektek barátaim halvány fogalmatok sincs arról, hogy mi az igazifocit! Ti, drága barátaim ugatjátok a focit! Nektek egyetlen, drága, magyar testvéreim a Vava az egy kutyaugatás, a Schroiff nektek egy anyacsavar, az Aesopust meg összekeveritek a Masopousttal... De láttátok, ti egyetlen vér- és szesztestvéreim ezt az Albert gyereket? Amikor az megindul a labdával? Ezt a Flórit... tudjátok, akiről az Albert kekszet is elnevezték...”

Idáig jutott, amikor már dörgött a taps. A magyar futball bombabiztos poén volt a kabaréban.

Nem nevettek rajta. Megtapsolták.

Lakat T. Károly

www.tempofradi.hu – A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló